

Uran

Uran je první planeta, která byla objevena v historické době. Stalo se tak 13. března 1781 a o objev se zasloužil německý fyzik William Herschel. [Planeta](#) byla zaznamenána již několikrát před tímto datem, ale byla považována za [hvězdu](#).

Uran rotuje velmi výjimečným způsobem. Jeho rotační osa téměř leží v rovině oběžné [trajektorie](#) - svírá s ní úhel jen 8° . Proto jsou ze [Země](#) vidět v některých letech jen [rovníkové](#) oblasti, jindy opět jen polární oblast severní nebo jižní.

V roce 1977 se při zákrytu hvězdy zjistilo, že Uran má dva prstence; poté byly objeveny další.

Je jako ostatní planety obklopen [atmosférou](#), má stejnorodý vzhled s velmi nevýraznou [pásovou strukturou](#) a temnější oblastí kolem [jižního pólu](#). V atmosféře převládá vodík, helium a krystalky tuhého metanu.

Pod atmosférou se očekává tekuté prostředí tvořené uhlíkem, dusíkem, kyslíkem a vodíkem. V plášti planety se předpokládá tekutá voda, jádro je pravděpodobně z horniny.

[Magnetické pole](#) je významné, jeho [magnetická indukce](#) má velikost zhruba 50krát větší než je velikost magnetické indukce [magnetického pole Země](#). Nad noční stranou Uranu byla pozorována [polární záře](#).

Uran má celkem 11 prstenců, které jsou úzké, temné a ostře ohraničené. Jsou tvořeny jemným prachem a většími kusy hornin.

Povrch měsíců je hlavně ledový, přičemž pět z nich je známo již delší dobu. Sonda *Voyager 2* objevila deset nových, vesměs nevelkých [satelitů](#), obíhajících uvnitř trajektorie Mirandy. V roce 1995 bylo tedy známo celkem 15 měsíců Uranu:

1. [Miranda](#) - starší povrch s krátery se střídá s novějším terénem, které je tvořen kruhovými sítěmi brázd (tzv. „volská [oka](#)“) a brázdami podoby V. Tento novější povrch vznikl poruchami kůry a eruptivní aktivitou, jejíž příčina je dosud nejasná.
2. [Ariel](#) - vyskytuje se na něm tektonická činnost;
3. [Umbriel](#) - je nejtmavší z Uranových větších měsíců;
4. [Titania](#);
5. [Oberon](#);
6. ...